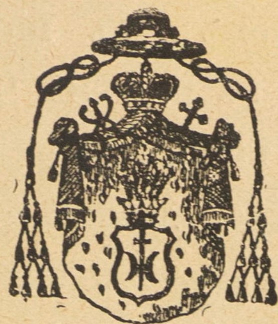

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОИ ЕПАРХІИ.

Рôкъ 1909. Выдано 18. Жовтня. Ч. IX.

Ч. 61.

Ч. 4449. О стылю урядовôмъ.

Донесеня урядовй або поданя якого нибудь рода вôдъ Всч. Клира вплываючй до Нашои Консисторіи, бываютъ часто вадливй чи то зъ взгляду на внѣшну форму, чи на внутренне содержане.

Що до внѣшнои формы не маютъ часто нѣякого „рубрумъ,“ а коли маютъ то такого рода, що потреба прочитати цѣле подане, абы довѣдатись о его предметъ. Лучаютъ ся такожъ поданя, на котрыхъ всѣ чотыри стороны аркуша суть такъ записанй, що не маютъ вôльного мѣсця, где бы можна занотовати день котрого внесене зôстало, число канцеляріи Консисторскои и знакъ референта котрому придѣлитися мае.

Що до содержаня лучае ся часомъ, що одно подане содержитъ въ собѣ многй рôжнороднй предметы або справы, зъ котрыхъ кожду иншому референтови придѣляти потреба. Подане того рода муситъ прото вôдъ одного референта до другого переходити, що не лишь справляе проволоку въ залагодженю но и для манипуляціи канцелярійнои зъ многими сполучене есть недогодами.

Желаючи злу тому зарадити а передовсѣмъ манипуляцію канцелярійну управильнити и безхосенну писанину референтамъ ощадити, выдится Еп. Конс. споводованою подати Всч. Клирови головне руководство до переписованя ся зъ

Нашою Консисторією а взглядно такожь и зъ мірскими ц. к. властями проголошене вже разъ въ Вѣстнику Епарх. зъ р. 1889 Ч. II.

Подане або донесене якого нибудь рода писане до Консисторіи, яко до начальнои духовнои власти Всч. Клира, довжно писатися добрымъ а не блѣдымъ чорниломъ на аркуши звычайныхъ розмѣрôвъ бѣлого, канцелярийного паперу, зôгнутого въ цѣлой довжинѣ на двѣ рôвнû части.

На внѣшнôй сторонѣ первои подовжнои картки аркуша въ той спосôбъ зложеного, пише ся такъ зовиме „рубрумъ“ котрого доконечно домагае ся наглядность справъ и манипуляція канцелярійна. Въ внѣшной горѣшной части на пôвъ зôгнутого аркуша, лишивши трицалевый вôдступъ зъ горы вôльный, пише ся адресъ власти, до котрои подане выготовляеся, въ долѣшной половинѣ пишеся: кто и въ якôй справѣ вноситъ подане. Власти дае ся приналежный тытулъ, вносячій же подане пише свое имя и назвиско, Урядъ и мѣстце замешканя, а въ кôнци высказуе ся предметъ поданя або справу, яку подане содержитъ. Справа тая именуе ся коротко безъ всякихъ мотивôвъ, котрû не на „рубрумъ“ но въ самôмъ поданю находятъ ся; коли же залучаютъ ся якіи прилоги, потреба на рубрумъ зазначити число тихже зъ дôданемъ, чи сутъ оригіналы чи въ одписы Ошибочно пишутъ подекуда на „рубрумъ“ слова: „якъ внутръ,“ бо зъ такого никто не вôдгадае, въ якой справѣ подаючій пише, допоки самого поданя не прочитае.

Поданя пересыланû почтою, маютъ вкладатися въ куверту, а тую приналежно заадресовати и опечатати. Неумѣстными и до реферованя непридатными сутъ поданя, на котрыхъ адресъ записаный есть тамъ, где реферуватися мае, а то есть привичкою декотрихъ Всч. Деканôвъ.

Поданя урядовû до Нашои Консисторіи довжнû мати на кувертѣ слѣдуючій адресъ:

Вôдъ Уряда парохіяльного (декан.) гр. кат. въ N.

Число X.

До

Всесвѣтлѣйшои и Высокопреподобнои гр. кат. Епископскои Консисторіи

въ

Перемышли.

Предметъ стисло урядовый.

Вôльне вôдъ оплаты.

Такъ само, лишь зъ змѣною тытулу пише ся до Еп. Ординаріяту. Написы тіи якоже и число протокола парохіяльного (деканального) сутъ на кувертѣ потрѣ-

бнѝ зô взгляду на приписы почтовѝ, такъ якъ безъ нихъ потреба бы оплатити почтове.

Способомъ повысше поданымъ, лише изъ змѣною тытулу, пише ся рубрумъ и адресъ на кувертѣ, коли подане вноситъ ся урядово до ц. к. власти мірскои. При тôмъ наблюдати належитъ властивои назвы власти, до котрои ся пише, и тытулу єи питомого, выстерѣгаючи ся употребленя за высокого чи за низкого тытулу вôдъ того якій єй приналежитъ.

Понеже тытулятура властей такъ духовныхъ якъ и мірскихъ єсть знаною, а въ прочѣмъ о тôмъ предметѣ обширно поучає „Росправа о духовнôмъ урядовôмъ стылю" Преосв. Епископа Ю. Пелеша, то єи ту не наводимъ.

Примѣчаєся такожь, що рубрумъ потребне єсть лишь на поданяхъ до властей настоятельныхъ и высшихъ, бо зъ властями однорядными кореспондуе ся за посредствомъ „Вôдозвы" котра не має рубрумъ, а въ вôдозвѣ або „Дописи" помѣщає ся тытулятуру и назву власти зъ поименованємъ мѣсцевости на долѣ по лѣвôмъ боцѣ первои стороны. Коли же вôдозву пересылає ся почтою, въ тôмъ случаю замѣщає ся адресъ такъ, якъ на поданяхъ до властей высшихъ.

Подане само пишеся во внутрѣ на правой сторонѣ паперу, лишаючи другу половину паперу чистою. На другой сторонѣ первои картки аркуша пише ся зновъ на части положенои по правôй сторонѣ, лишаючи другу половину чистою, такимъ образомъ пише ся и на третой сторонѣ аркуша. Коли бы подане не могло за для довгости на третôй сторонѣ закôнчитися, то не належитъ письмо продолжати на четвертои на рубрумъ призначенои сторонѣ, но потреба вложити и вшити другій аркушь и на тôмже писати якъ попередно.

До цѣс. кор. Намѣстництва подане належитъ такожь тôлько на половинѣ ширини паперу писати. До инныхъ властей можна писати на цѣлу широту пôваркуша зъ полишенємъ порожнои части вôдъ обохъ берегôвъ и значнои части порожного мѣсця вôдъ горы а меншого вôдъ долу. Вôдозвы пишутъ ся правильно на цѣлу широту зъ замѣщенємъ числа и надписи: „Вôдозва".

Въ мѣру розличныхъ предметôвъ и причинъ подань до власти настоятельнои, маютъ и поданя розличнѝ названя: суть они чи то прошенями, чи справозданями (донесенями) зъ уряду або въ наслѣдокъ одержаного припорученя, чи зновъ внесенями, жалобами, донесенями, представленями, оправданями и т. п.

Въ кождôмъ однаковожь поданю належитъ писати лишь о однôй справѣ, о однôмъ предметѣ, въ справахъ розличного содержаня окремѝ поданя вносити; выняткѝ творятъ такѝ справозданя якъ примѣромъ о визитаціи деканальнôй, въ котрыхъ списуе ся все, що зъпримѣчено при осмотрѣ деканальнôмъ въ якой парохіи. Належитъ при тôмъ кожду справу представити предметово, ясно, основно, вѣрно и на стôлько подробно, щобы не поминути нѣчого важного, а при тôмъ не

бути занадто розвлеченымъ описуючи подробицъ не належачй до рѣчи. Потреба затôмъ держатися середнои дороги мѣжь за великою звязлостію с. є. лякенизмомъ а мѣжъ розвлеченостію. Прошеня и внесеня потреба всегда проналежно умотивовати наводячи всѣ важнй причины за увзглядненємъ прошеня промавляючй и высказати основность тыхже. Въ тôй цѣли долучаются до поданя документы и свѣдоцтва, зъ котрыхъ кожде буквами або числами означає ся.

Убѣгателъ о парохіи довжнй въ поданю (окремо на кожду парохію) выписати точно: 1) день, мѣсяць и рôкъ первого введеня въ духовну службу; 2) дату кождого здѣланого испыта конкурсового и успѣхъ тогожь, єсли же по двохъ а взглядно одномъ испытѣ конкурсовомъ маютъ увôльненє вôдъ тогожь, на одну промоцію, въ тôмъ случаю належитъ навести дату и число того увôльненя; 3) успѣхъ въ наукахъ богословскихъ и на котрôмъ універзитетѣ отримане абсолюторіумъ; 4) кожде душпастырске становище по черзѣ зъ примѣчанємъ лѣтъ и мѣсяцѣвъ въ тôмъ перебутыхъ; 5) можливй заслуги зъ наведенємъ грамотъ похвальныхъ або поставляючихъ на духовнй уряды; 6) въ кôнци загальне число лѣтъ службы и причины задля котрыхъ о взглядну парохію убѣгає ся.

Всѣ тй даты навести потреба доконечно въ кождôмъ окремôмъ поданю о парохіи, єсли на бôльше изъ нихъ въ одномъ речинци кто подаєся, и до кождого поданя долучитися має табеля кваліфікаційна безъ марки стемплевои; прилоги же самй, вôдъ котрыхъ годѣ робити вôдписы бо замного бы то грошей стояло залучаютъ ся лишь до одного поданя, однакже при кождôмъ поданю примѣчає ся где долучено прилоги.

Высше сказанй даты и мотивы суть по тôй причинѣ при кождôмъ поданю доконче потрѣбнй, понеже часто лучитися може, що П. Т. Испытователѣ синодальнй маючи придѣлену собѣ лишь одну часть парохій въ одномъ речинци на убѣгательство выставленыхъ, не найшовши мѣжь поданями прилогôвъ котрого изъ убѣгателѣвъ, бо тіи въ иншомъ єго поданю, придѣленôмъ до другои, третои або четвертои комисіи, находятъ ся, — не мали бы потрѣбныхъ даныхъ до осудженя о здôбности кандидата.

Якъ писатися маютъ поданя о розрѣшеня вôдъ перепонъ сопружескихъ и що въ тыхже высказати потреба, отсылаємъ до обширнои „Инструкціи для належитого уложеня прошеній о диспензы вôдъ препятствій сопружескихъ“ выданои въ р. 1873 подъ Ч. 6/сопр. до Ч. К. 2716 изъ 1872, котра то „Инструкція“ кождому Преч. парохіяльному урядови пересланою зôстала; дальше до окремыхъ инструкцій, оголошеныхъ въ тôмъ взглядѣ въ Вѣстнику епарх.

Взываємъ Преч. Клиръ душпастырскій, щобы речену инструкцію (якъ въ загалѣ кожде Наше розпоряджене) пильно прочитовавъ и стисло перестерѣгавъ постановы тоиже въ поданяхъ о розрѣшеня вôдъ перепонъ сопружескихъ. Многй бо душпастыри не наводятъ въ прошеняхъ о розрѣшене нѣ лѣтъ женихôвъ, нѣ при-

чинъ каноничныхъ, ниже присылаютъ таксы приписанои, нѣ другихъ причинъ н. пр. числа и вѣку дѣтей, єсли вдовиця желає розрѣшеня, а все то навести потреба. Поданя того рода мусятъ часто звертати ся въ пѣли доповненя, що не лишь побôльшає працю Нашои Консисторіи, но и причиняє ся до проволоки въ залагодженю не безъ кривды и невыгоды сторôнъ.

Въ поданяхъ о вôдпустки за для поратованя здоровя належитъ точно придержоватися окремо въ тôмъ взглядѣ выданого розпорядженя зъ дня 28. Марта 1904 Ч. 1677 (Вѣстн. епарх. зъ р. 1904 сторона 61).

Єсли подане до Консисторіи вноситъ ся въ справѣ уже попередъ трактованой, потреба покликати ся на попереднє подане и навести дату тогожь и число. Коли же вноситъ ся въ наслѣдокъ полученого вôдъ Еп. Консисторіи порученя, потреба покликати ся на то порученє, навести єго число и дату, а зъ справозданємъ своимъ звернути разомъ и комуникатъ, єсли той послѣдный вразъ зъ порученємъ бувъ присланый. На случай єсли порученє писане було на вôдворотнôй сторонѣ урядового акта „in dorso“ то оно вразъ зъ комуникатомъ довжно ся звернути; єсли нѣ, то письмо Еп. Консист. належитъ заховати въ актахъ.

Памятати такожь потреба, що письма власти начальнои до пôдчиненои зовутъ ся роспорядженями, порученями, приказами, а єсли суть одвѣтами на поданя, зовутъ ся рескриптами, рѣшенями. Ошибочно єсть прото писати примѣромъ такъ: „На донесенє В. и Выс. Еп. Консисторіи“... бо донесенє або справозданє называє ся письмомъ пôдвластного до настоятеля, такою же не єсть Консисторія въ вôдношеню до Всч. Деканôвъ нѣ парохôвъ.

Приличнôсть домагає ся такожь декотрыхъ внѣшныхъ формальностей, именно же: чистого паперу, доброго атраменту, четкого, старанного письма, безъ перечерканя, вышкробаня ножемъ, безъ дописокъ по бокахъ и мѣжъ строчками и т. п.

Що до внутренои стороны поданя довженъ языкъ бути правильный зъ огляду на малоруску граматыку и складню, спостерѣгає ся бо часто и зъ жалемъ, що гдекотрй Настоятелѣ деканатôвъ и душпастырѣ, якъ бы не умѣли або цурали ся своєи питомои матернои бесѣды, въ урядовыхъ поданяхъ чи то до духовныхъ, чи мірскихъ Властей, употребляютъ выраженій и граматыкальныхъ формъ несходныхъ зъ духомъ нашого малоруского языка, изъ чого повстає незрозумѣла и недостойна нашого народного почутя сумѣшка выразôвъ изъ языкôвъ и формъ церковныхъ, россійскихъ и польскихъ; тожь урядовй поданя здѣланй въ такъ дивоглядный способъ увзлядняти ся не будутъ. Стыль и способъ представленя рѣчи довженъ бути поважный, безъ ироніи, сарказмôвъ, шутокъ и всякихъ проявôвъ пристрастного и зволнôваного ума. Навѣтъ въ жалобахъ, доносахъ и оправданяхъ не довжно бути слѣду пристрасти и негодованя. Повага такожь домагає ся поминеня выраженій тривіальныхъ, простацкихъ. Коли же зайде потреба писати о рѣ-

чахъ соромныхъ, высказаныхъ черезъ кого третого, належитъ то здѣлати въ такій способъ, щобы соромныхъ рѣчей не представити въ цѣлой наготѣ, но оглядно дати до пôзнаня о чôмъ була мова.

Перестерѣгати также потреба, щобы въ поданю задержане було приналежне вôдношене, въ якôмъ остае пишучій до особы або власти, до котрои пише, а также и вôдношене въ якôмъ мѣжь собою находятъ ся власти, о котрыхъ въ поданю згадуе. Въ поданяхъ до особы або власти настоятельнои, довжна являтися вôдповѣдна почесть, безъ пôдхлѣбства и пониженя; въ письмахъ до лицъ або властей рôвнорядныхъ вѣчливôсть и чемнôсть.

Коли въ поданю до власти высшои, прійдеся згадати за власть низшу, тамтой пôдчинену, примѣромъ въ поданю до Намѣстництва о Староствѣ, тогды навовитъ ся лишь назву тоижь: „ц. к. Староство", безъ тытулу. На оборотъ же, въ поданю до власти низшой на пр. до Староства, згадуючи за Намѣстництво, пише ся всегда: Высоке ц. к. Намѣстництво.

Въ кôнци примѣчаемъ, що поданя Всч. Священьства вôдзначатися маютъ въ кождôмъ случаю чемностію и духомъ церковнымъ; прото умѣренностію чи то въ высказаню особенно коли о що проситъ ся, чи то въ заявленю своего мнѣня. Въ прошеняхъ довжно выстерѣгатися всякои самохвальбы, всякого преувеличеня своихъ заслугъ и добрыхъ прикметъ, доситъ буде вычислити и выразити факты, доказавши тіижь прилогами, а осудъ полишити власти настоятельнôй.

На случай потребы, по желаню власти, заявленя въ якой справѣ своего мнѣня, здѣлати то потреба хотяй рѣшучо зъ наведенемъ доказôвъ, однакже безъ розвлеченого наведеня правилъ загальныхъ, о котрыхъ нѣкто не сомнѣвае ся и безъ зарозумѣлого поучаня мовъ бы въ выкладѣ зъ катедры. Мнѣне свое заявляе ся лишь яко мнѣне, зъ додаткомъ „немѣродательне", николи яко поучене власти.

Въ представленяхъ супротивъ зарядженямъ власти, противило бы ся скромности а навѣтъ довжнои почести и булобы образою власти, коли бы вносячій представлене, рѣшене власти дотычаче его особы, обговорювавъ и обсуджовавъ яко актъ нарочнои несправедливости або гоненя. Єсли вносячій представлене пересвѣдченый, що власть була ошибочно повѣдомлена и пôдъ влѣянемъ того повѣдомленя выдаючи се ему невыгôдне рѣшене, тогды буде достаточно сказати въ представленю, що рѣшене выдане зôстало вѣроятно въ наслѣдокъ ишибочного донесеня, протое потреба представити дѣйстный станъ рѣчей и довести его доказами.

Звертаемъ на се увагу, що власть настоятельна изъ взгляду на добро Церкви, зарядити часомъ муситъ то, о чôмъ напередъ знае, що дотычному Священникови не буде приятнымъ, хотя мае о тôмъ Священнику добре мнѣне и мае до него довѣріе. Лучае ся тое передовсѣмъ при переношеню сотрудникôвъ, при наданю парохамъ сотрудникôвъ зъ правомъ управленя и т. п. Добро церкви довжно всегда бути рѣшаючимъ, коли сходится зъ добромъ особистымъ. Крôмъ наглячои

потребы всѣ поданя вôдъ Всч. Душпастырѣвъ довжнѝ предкладатися за посредствомъ Всч. деканальныхъ урядôвъ. Тіи послѣднѝ повиннѝ не лишь просту здѣлати формальнôсть, якъ то у многихъ, сказати можна нерадивыхъ дѣє ся, що предкладаютъ пôзно и до того єще безъ всякого поясненя або высказаня свого мнѣня, — но яко безпосереднѝ Настоятелѣ содеканального клира довжнѝ зъ заявленємъ свого совѣстного, безсторонного мнѣня зъ потвердженємъ рѣчи або зъ доповненємъ того що судятъ бути недостаючимъ въ поданю тоє предложити.

Сутъ однакже случаѣ, въ котрыхъ зъ поминенємъ Преч. Деканôвъ, душпастырскій Клиръ зъ Нашою Консисторією переписоватись може. Именно: а) въ справахъ совѣсти; б) сопружескихъ; в) конкуренційныхъ; г) фінансовыхъ.

Понеже о поданяхъ въ справахъ совѣсти и сопружескихъ була бесѣда повысше, подаємо тутъ подробне руководство дотычно подань въ справахъ финансовыхъ. Случаѥ ся часто, що Священикъ, получившій вôдъ Консисторіи якій цѣнный ефектъ, пересылаѥ вправдѣ о тôмъ донесенє, но не долучаѥ до тогожъ потрѣбного реверса, або долучаѥ реверсъ, но не достаточно выповненый, бо не именуѥ подробно знаменъ полученого цѣнного паперу, не наводитъ жерела изъ котрого повставъ. Пригадуємъ прото, щобы до дотычныхъ донесень долучати всегда потрѣбный реверсъ (пôдписку полученя), а при писаню тогожъ держатися стисло интимата Консисторского и зъ него выписати все то, що вôдноситъ ся до исторіи походженя и змѣнъ полученого вальора. Крôмъ сего потреба кождый реверсъ заосмотрити печатію парохіяльною и пôдписомъ. Кождый реверсъ вôдсылаѥ ся до Консисторіи зъ окремымъ справозданємъ въ котрôмъ потреба покликати ся на даты и числа припорученя консисторского; не добре прото дѣлаютъ гдекотрѝ уряды деканальнѝ предкладаючи бôльше реверсôвъ въ однôмъ лише донесеню.

Що до подань дотычачихъ фундацій богослужебныхъ або иншихъ фундацій церковныхъ, знати потреба, що вôдъ кождои фундаціи оплатити ся муситъ належитôсть законна, такъ званый податокъ переносный (Uebertragungsgebühr) выносячій вôдъ капитала 10%; именно же платитъ ся:

вôдъ	1	К.	до	20	К.	включно	податокъ	въ	квотѣ	2	К.
вôдъ	20	„	до	40	„	„	„	„	„	4	„
вôдъ	40	„	до	60	„	„	„	„	„	6	„
вôдъ	60	„	до	80	„	„	„	„	„	8	„
вôдъ	80	„	до	100	„	„	„	„	„	10	„
вôдъ	100	„	до	120	„	„	„	„	„	12	„

и такъ дальше.

Потрѣбно прото звернути на се увагу фундатора або жертводателя и зажадати щобы до капитала фундаційного додавъ єще тôлько, скôлько пôсля повысшои скалѣ потреба на покрытє правнои належитости вôдъ тои фундаціи, котру основати намѣряє. До той належитости додати потреба 2 К. на два стемплѣ по

1 К. вôдъ актôвъ фундацiйныхъ, и знова другiй 2 К. на оплату посылокъ почтовыхъ. Єсли отже капиталъ фундацiйный выноситъ 200 К. то на оплату належитости правнои, стемпель и почтове додати потреба 4 К.

Основателя фундацiи потреба подрôбно выпытати: а) яке богослуженє хоче основати; б) коли и в) за кого має вôдслужитися? Въ справозданю до Еп. Консисторiи потреба тiи всѣ точки подрôбно навести а заразомъ залучити до поданя окреме заявленє безъ стемпля, що парохъ тую фундацiю въ имени своимъ и своихъ наслѣдникôвъ въ душпастырствѣ зъ прилученымъ до неи зъобовязанємъ, (ту належитъ точно описати се зъобовязанє, именно родъ богослуженя и день єго вôдслуженя) принимає пôдъ тымъ однакже условемъ, що доходъ вôдъ сеи фундацiи нѣколи не буде пароховi до дотацiи почисленый.

Капиталъ фундацiйный вразъ зъ квотою, на оплаченє належитости скарбовои на стемпиѣ и на почтове потрѣбною, полученiй вôдъ фундатора, довженъ вразъ зъ справозданємъ и заявленємъ пароха безпроволочно до Еп. Консисторiи вôдослатися въ цѣли належитого намѣщеня капитала.

Поданя въ справахъ продажи або замѣны маєтку церковного и ерекцiйного маютъ вноситися до Консисторiи всѐ черезъ урядъ деканальный. Въ случаяхъ прото, коли иде о продажь або замѣну грунту церковного або ерекцiйного въ хосень, будь школы, будь цминтаря або дороги публичнои, або о занятє тогожь пôдъ дорогу желѣзну або зъ иннои якои нибудь причины, має ся о тôмъ безпроволочно донести Еп. Консисторiи пересылаючи дотычнє поданє урядови деканальному, котрого рѣчею буде о цѣлôй тôй справѣ своє долучити мнѣнє именно: чи церковъ або парохiя черезъ намѣрену замѣну на маєтку своимъ не понесе якои шкоды або невыгоды.

До подань о споводованє переспраны конкуренцiйнои залучити потреба всегда вѣрну копiю дотычнои ухвалы комитета парохiяльного, такъ якъ безъ того документу не може Еп. Ординарiятъ вôдноситися до ц. к. полiтичнои власти повѣтовои о заряджене переспраны. Поданя въ дѣлѣ переспраны конкуренцiйнои пересылає ся впростъ до Еп. Консисторiи, понеже Деканъ дѣйствує ту доперва при самôй пересправѣ яко заступникъ Еп. Ординарiята, одержавши попередъ письменне припорученє.

При посылкахъ грошевыхъ до Еп. Консисторiи звертаємъ увагу на се, що єсли залучаютъ ся вразъ грошѣ на вдовичо-сиротиньскiй фондъ и на таксы консисторскiй або инну яку цѣль, потреба написати два або бôльше (пôсля случаю) окремыхъ донесень пôдъ окремими числами свого подавчого протокола; всѣ тiи поданя вразъ зъ загальною квотою грошевою могутъ потомъ въ одной кувертѣ, на одинъ адресъ Консисторiи переслаными бути.

Вношенє прошень въ дорозѣ телеґрафiчной, що на жаль що разъ бôльше множится, рѣшучо заказуєся, вынявши надзвычайнiй случаѣ и дуже наглу потребу.

Телеґрамы не ясно сформулованѝ а часто дотычными функціонерами перекрученѝ стаются въ многихъ случаяхъ незрозумѣлыми и не могутъ бути полагоджеными.

Особенно заказуеся вношене прошень дорогою телеґрафічною въ справахъ супружихъ. Часто пôдписанѝ такѝ прошеня черезъ стороны, отже такѝ прошеня не могутъ бути бранѝ пôдъ розвагу, бо всѣ прошеня въ справахъ сопружихъ мусять бути вношенѝ и потверджепѝ дотычнымъ урядомъ парохіяльнымъ. О тôмъ незалишать Всч. ОО. душпастырѣ своихъ парохіянъ поучити, якъ такожъ добрыми проповѣдями поучити ихъ о важности св. тайны сопружества, щобы приступали до того такъ важного кроку, вôдъ котрого щасте дочасне и щасте вѣчне залежитъ, по добрôмъ намыслѣ и приготованю, а не въ остатнôй хвилѣ передъ надходячимъ постомъ, а втоды непотреба буде непокоити Еп. Ординаріятъ незрозумѣлыми телеґрамами анѣ насылати стороны зъ прошенями особисто тутъ, що неразъ получене зъ бôльшими коштами и що такожъ рѣшучо заказуеся; прошеня маеся присилати почтою.

Всѣ прошеня зъ прилогами подаванѝ урядово до Еп. Ординаріята, тычачѝ ся внутренныхъ справъ церковныхъ и діецезальныхъ, въ дѣлахъ сопружескихъ, совѣсты, выказы свойствъ убѣгателѣвъ о парохіи и пр. непôдлягають оплатѣ стемплевой.

Выложивши въ коротцѣ практычне стылю урядового застосоване, взываемъ Всеч. уряды деканальнѝ и всѣхъ Преч. Душпастырôвъ, щобы стисло придержували ся поданого ту руководства.

Всч. ОО. Настоятелѣ деканатôвъ на найблизшôмъ соборчику деканальнôмъ справу тую обговорятъ, и невôдповѣдно черезъ ОО. Душпастырôвъ списанѝ поданя въ будучности тутъ предкладати не будуть.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль, 11. Жовтня 1909.

Ч. 62.

Ч. 5610. О стипендійно-богослужебнои Фондаціи бл. п. Архіпрезвитера Григорія Шашкевича.

Управляючій совѣтъ Института „Народный Домъ" въ Львовѣ яко управитель стипендійно богослужебнои фондаціи бл. п. Григорія Шашкевича, Архипрезвитера капитулы Перемыскои, просить пôдъ днемъ 6. Вересня 1909 Ч. 1152/09, щобы Еп. Консисторія оголосила конкурсъ на рôкъ 1910 на десять стипендій богослужебныхъ.

Тои фондацийнои грамоты § 8 буква **а** постановляе, що стипендію по 100 К. повиннѝ въ первôй линій получати найнизше дотованѝ сотрудники, експонованѝ со-

трудники и завѣдателѣ парохіи, дальше загально знанѝ убоги численною родиною обремененѝ парохи. Богослужебнѝ тіи стипендія надає Впр. Капитула.

Понеже зъ початкомъ року 1910 уже въ мѣсяцю Сѣчню має ся одна спѣвана служа божа зъ парастасомъ вôдправити, длятого взываєся управненыхъ до полученя реченôй стипендіи на рôкъ 1910, щобы свои неостемпльованѝ прошеня въ речинци до 20. Листопада 1909 посредствомъ ур. дек. Еписк. Конс. предложили.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, 8. Жовтня 1909.

Ч. 63.

Ч. 6398. Речинець до св. рукополаганя.

Кандидатôвъ духовного стану, укôнчившихъ науки богословскѝ и желаючихъ приняти св. Рукоположенє взываєся, щобы внесли до дня 24. листопада 1909 свои поданя, самѝ же явилися въ канцеляріи Еп. Консисторіи дня 30. листопада с. р. о 9 год. передъ полуднемъ по выслуханю св. Літургіи котра о 8 год. зачинає ся.

Поданя маютъ бути заосмотренѝ: 1) свѣдоцтвами всѣхъ наукъ шкôльныхъ, 2) моральности, 3) здоровля, 4) убожества потвердженого ц. к. Старостовомъ, 5) вѣнчаня єсли суть женатѝ, 6) удоволеня повинности вôйсковои.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль, 16. Жовтня 1909.

Ч. 64.

Ч. 6142. Конкурсъ на опорожнену парохію Лежайскъ.

Зъ речинцемъ убѣгательства до 30. Листопада 1909 выставляєся на конкуръ парохія:

Лежайскъ, дек. Канчуцкого, наданя приватного.

Речинець розумѣє ся въ сей способъ, що прошеня до дня 30. Листопада 1909 маютъ бути зъ дотичныхъ Урядôвъ дек. такъ высланѝ, щобы въ дни 30. Листопада 1909 були въ Еп. Консисторіи.

Прошеня не заосмотренӣ потребными залучниками (особенно свѣдоцтвомъ зъ испыту конкурсового), якъ и такӣ, котрӣбы по 30. Листопада 1909 тутъ вплынули, будуть зверненӣ безуспѣшно.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, 9. Жовтня 1909.

ХРОНИКА.

Въ пропозицію принятӣ:

Ч. 4191. На парохію Мокротынъ: 1. Мазикевичъ Вікторъ, 2. Савицкій Андрей, 3. Венгриновичъ Ант. 4. Насальскій Волод. 5. Желеховскій Леонтій. 6. Жарскій Мих. 7. Заяць Мих. 8. Зубрицкій Мих. 9. Барновичъ Ант. 10. Яцевъ Алек. 11. Княжыньскій Петро. 12. Добряньскій Мих. 13. Моравскій Іеронимъ. 14. Федевъ Іоанъ. 15. Фартухъ Вас. 16. Виковичъ Алексей. 17. Юрчакевичъ Михаилъ. 18. Миколайчукъ Мартинъ. 19. Крыницкій Ант. 20. Поляньскій Василій. 21. Утриско Волод. 22. Хилякъ Анатоль. 23. Антоневичъ Маріянъ. 24. Домбровскій Діонизій. 25. Дякôвъ Теодоръ. 26. Карпевичъ Іоанъ. 27. Дацько Михаилъ.

Ч. 6106. На парохію Унятычи: 1. Билиньскій Ник. 2. Иванусѣвъ Ник. 3. Ковальчинъ Іоанъ. 4. Кишакевичъ Ник. 5. Кикта Павелъ.

Ч. 6288. На парохію Фльорынка (по резиґнацій о. Теодора Мерены зъ наданой презенты) 1. Вендзиловичъ Юліянъ, 2. Курило Василій, 3. Бачиньскій Николай.

Ч. 6103. Всч. о. Манастырскій Леонтій, парохъ въ Загôрю именованый, тит. Сотѣтникомъ Еп. Консисторіи.

Ч. 5992. Всч. о. Менциньскій Емиль, парохъ въ Маластовѣ получивъ вôдличія крилошаньскӣ.

Ч. 6181. Всч. о. Мартиновичъ Орестъ, получивъ завѣдательство въ Хмѣлю.

Сотрудництва получили:

Ч. 5795. о. Топольницкій Володимиръ въ Оровôмъ
„ 5765. „ Пасѣчиньскій Теодоръ при престольнôмъ Храмѣ въ Перемышли
„ 5882. „ Кикта Павелъ, самостôйне въ Опарôвнѣ
„ 5868. „ Витикъ Стефанъ, самостôйне въ Торгановичахъ
„ 5766. „ Трешневскій Александеръ въ Крыницъ
„ 6237 „ Гарасовскій Станиславъ въ Судовôй Вишни.

Сопомочництва получили:

Ч. 5131. о. Ямѣньскій Філяретъ въ Стороннôй
„ 5738. „ Сенета Богданъ, управ. въ Барычи
„ 5586. „ Котысъ Еміль, управ. въ Рѣчицѣ
„ 6044. „ Есипъ Іоанъ, завѣдатель въ Долинахъ доѣзджаюче въ Климкôвцѣ.
„ 5646. „ Грушкевичъ Теодоръ въ Плоскôмъ ad Галôвка.

Некрольоґія.

о. Стецишинъ Алексей, парохъ въ Торкахъ, упок. 13. Жовтня 1909. Душа его поручаеся молитвамъ Всеч. Клира.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, 16. Жовтня 1909.

---

† КОНСТАНТИНЪ,
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

Накладомъ гр. кат. Еп. Консисторіи въ Перемышли. Зъ печатнѣ Иосифа Стыфіого въ Перемышли 1909.